

# “De Grindhorster”

Woongroep “Hillegersberg-Schiebroek”



Jaargang 2022, nummer 4  
De deadline voor het inleveren van kopij voor de volgende Grindhorster is 31 december 2022.

Van de



We zijn weer begonnen met onze activiteiten als woongroep en daar zijn de meesten van ons heel blij mee, maar we zijn nog niet op hetzelfde niveau als voor de lockdown. Toch is er de afgelopen periode al veel gebeurd en als je alles wat er georganiseerd is hebt bijgewoond, heb je al een druk programma afgewerkt.

En het is fijn, daar zijn we een woongroep voor, om dingen te delen en samen activiteiten te doen. Maar afgezien van de georganiseerde dingen gaat het leven gewoon door en zo zijn er de afgelopen periode helaas twee mensen overleden. Als eerste Frans v.d H, vanaf het eerste begin lid van de woongroep en overleden na een mislukte reanimatie van zijn hart. Frans was niet erg bekend in de groep, want na een korte beginperiode waarin hij wel aan de activiteiten deelnam, liet hij zich zelden zien bij de groepsactiviteiten. Hij is dus helaas in onze woongroep een onbekende gebleven. We zullen hem herdenken in onze gezamenlijke rouwviering van 2 november a.s.

Op 15 september '22 overleed Adri die sedert enige tijd niet meer bij ons woonde omdat ze permanente zorg nodig had. Adri had gedurende de tijd dat ze bij ons woonde heimwee naar Brabant waar ze vandaan kwam. Natuurlijk is ze daar ook begraven, naast haar man die enige tijd geleden overleden is. Ook zij wordt op 2 november herdacht.

Deze Grindhorster is weer voor een groot deel gevuld met artikelen over samen gezellig eten, al dan niet met begeleidende muzikale klanken.

Zo was er de haringparty, een jaarlijks terugkerend evenement waar heel veel burens (en de visboer) blij mee zijn.

Maar er was ook eten uit verre landen, namelijk Suriname, waarvoor een echte Surinaamse kokkin was aangetrokken. Het was voor vele mensen een eerste kennismaking en ik hoorde dat het nog wel een beetje wennen moest bij die en gene.

Het was al een paar keer uitgesteld, maar terwijl het goot van de regen, werd door vele burens een tochtje met de pannenkoekenboot gemaakt. De pannenkoeken, die je kon beleggen met een rijke variatie van soorten beleg, smaakten heerlijk. Een enkeling at er zelfs drie!

Een leuk culinair experiment tijdens de z.g. Burendag, werd korte tijd daarna gehouden.



**Wij vieren Burendag!**

**Kom jij ook?**

Voor deze maaltijd was vooraf aan iedere deelnemer gevraagd iets (al dan niet zelf

bereid) mee te nemen. Het werd een rijke verzameling van vooral hartige happen, maar er was ook voldoende zoetigs en aan het eind bleek er nog bijna een hele taart over te zijn.

Gezelligheid alom kenmerkte het laatste eefstijn van de afgelopen periode. Eerst was er een optreden van Bertus met nog een van zijn Tjetsetters. Daarna volgde een heerlijke soep, een broodje kroket en een zeer uitgebreide toet.

In deze Grindhorster zult u ook een uitgebreid verslag van een relaxte vakantie in Turkije aantreffen. Wil en Letty waren daar samen met nog twee vriendinnen en ze hadden het erg naar hun zin. Misschien krijgen we in een volgend blad nog meer van hun avonturen te lezen.

*Corrie v H.*

## En weer waren de dames weg

Eindelijk was het weer zo ver. Op 10 mei 2022 gingen we op vakantie naar Turkije, en wel voor vier weken (spekkopers). Wij, vier vriendinnen: Letty, Ellen, Imke en ikzelf (Wil) gingen vanaf Rotterdam en konden gelijk door naar de incheckbalie.

Wat een boffers zijn wij toch geweest als je nu kijkt wat een chaos het op Schiphol is. Na een relaxte vlucht naar Antalya stond daar onze privétaxi (een busje voor zes personen) te wachten. Dat hadden wij nog nooit gedaan, maar het is een luxe om niet langs alle andere hotels te hoeven rijden. Bovendien is het spotgoedkoop. Van Antalya naar Alanya is het 120 kilometer en dan betaal je met vier personen totaal € 125,- voor zowel heen als terug en krijg je ook nog een flesje water. In ons hotel werden wij weer onthaald als de "Golden Girls" zoals wij daar genoemd worden. Iedereen lachen, zoenen en blij dat wij er weer waren.

Wij komen al jaren in dit Hotel Tac Premier en de



bediening en kamermeisjes weten dat wij best gul zijn met fooien. De mensen verdienen maar € 200,- in de maand.

In onze Turkse vakanties gaat het om de 3 LLL's: (lezen, lachen, lullen). Naast ons hotel is er een kapper, die ook nagels pedicuurt van handen en voeten, er is een supermarkt en allerlei andere winkels.

Ik (Wil) moest nieuwe slippers hebben.

Net als zoveel anderen, heb ik twee verschillende voeten en wie schetst mijn verbazing, ik kon daar voor de ene voet een slipper maat 38 kopen en voor de andere maat 39 en ook

nog "echte" Birkenstock. Dat moet je in Nederland eens proberen, dan denken ze dat je gek bent. Letty heeft sandalen gekocht, ook met aan iedere voet een andere maat.

Ons hotel ligt op 100 meter van zee, maar wij komen er nooit, het strand (kiezel) zou eigenlijk gras moeten zijn.



Wel keken wij vanaf onze hotelkamers en het buitenterras op zee. En er was een groot zwembad met buitenbar, ligbedden en parasols en een beautycentrum met hamam en massage. En iedere dag gingen we een of twee keer zwemmen.

Het hotel was all inclusieve, dus eten en drinken volop, heerlijk.

Wij hebben een keer buiten de deur gegeten. We kregen een biefstuk, zo zacht en mals zoals wij maar zelden gegeten hadden en de chef-kok zelf kwam ons aan tafel opscheppen.

Iedere keer zeggen wij tegen elkaar dat er nog het e.e.a. op onze bucketlijst staat: met de kabelbaan de berg op, een boottocht naar de Greenvalley, etc., maar wij doen het nooit.



Bij de terugvlucht hadden wij twee uur vertraging en was het op de luchthaven Antalya wat rommeliger dan anders, maar lang niet zo erg als op Schiphol. Het was weer geweldig.

Laten wij nu het geluk hebben dat wij 6 oktober a.s. voor drie weken vanaf Rotterdam naar ons geliefde hotel Tac Premier gaan!!!!

*Wil*



## Haringparty

Wat is het alweer een lange tijd geleden dat wij hier een haringparty hadden! Volgens mij was de laatste



in 2019. Natuurlijk weten wij allemaal wel wat hiervan de oorzaak is. Gelukkig gaan we nu de goede kant op en het is weer haringtijd en dan gaan we

het ervan nemen.

Woensdag 6 juli 17.00 uur: Linda staat achter de bar, Ria T. zit klaar achter haar "werk" tafel met bordjes, bestek, broodjes en natuurlijk haringen en uitjes.

Ria H. heeft de airfryer al opgepord en de broodjes zijn voorgesneden. De eerste lading haringen zijn zojuist schoongemaakt en de augurken zijn in hapklare brokken gesneden. Iedereen is startklaar, dus laat de mensen maar komen.

En die mensen kwamen hoor! Totaal 31 personen hadden er weer zin in. Ook Angela K., kandidaat-lid, is aangeschoven en ontdekte dat zij Ria T. en Wil al van vroeger kende. Martin had gezellig zijn vriendin meegenomen.

Wilt u weten wat er deze middag is verorberd?

Wel, 50 haringen, 50 broodjes, 28 kroketten en 2 rolmopsen.

En dan natuurlijk de augurken en de uitjes bij de haringen.

Ook de bar deed goede zaken, want er zijn diverse barkaarten verkocht.

De sfeer was erg gezellig en wel zo gezellig dat Linda om 19.00 uur (een uur later dan de geplande sluitingstijd) aan de nog aanwezige gasten vroeg of zij nog een drankje kon serveren. Nee, zij waren allen voldaan maar het was zo genoeglijk.

Dat was best te begrijpen maar na 2 uurtjes hard werken was het voor de medewerkers tijd om met de benen omhoog te gaan zitten en uit te blazen.

Maar we gaan het volgend jaar weer doen he?

*Linda*

## Surinaamse geuren



Dat was even wat anders dan gewoonlijk in de Grindhorst.

Donderdagmiddag 28 juli rook het heerlijk in onze recreatiezaal. De deur van de keuken stond open en iedereen die langskwam, liep het water al uit de mond. Waarschijnlijk was deze geur door het hele pand te ruiken.

De veroorzakers van dit geurenfestijn waren onze vaste leden van de activiteitencommissie Ria v.d. H., Linda en Ria H., die alle drie onder aanvoering van Renata, onze Surinaamse gastkok, de voorbereidingen aan het treffen waren voor de gezamenlijke maaltijd die vrijdag 29 juli zou worden geserveerd. Alle boodschappen hadden ze 's morgens al gedaan.

Deze middag werden ook de tafels neergezet en gedekt. Ria H. had weer voor een vers bloemetje gezorgd.

Vrijdagmiddag om 12.30 uur waren zij allemaal weer aanwezig. Nu moest er dus echt gekookt en gebakken worden en weer rook het heerlijk.

De rotiplaten waren geknipt en in de warme oven gezet, de eieren werden gekookt en later na afkoeling gepeld.

De aardappelen werden geschild en gekookt.

De kippendijen werden uit de marinade gehaald en gebakken.



Nadat de dijen aangebraden waren, werd het marinadevocht toegevoegd evenals de eieren.

Dit moest allemaal steeds goed gedraaid worden.

De ingrediënten voor de plauri waren al eerder gemengd en in de week gezet. Nu moesten hiervan balletjes gefrituurd worden.

Dat was nog niet zo gemakkelijk want het beslag bleef maar te nat. Nadat er een "hulptroep" was ingezet die de balletjes eerst goed uitkneep, konden ze daarna door Ria H. worden gefrituurd. Toen ging het allemaal beter.

Ook de roti moest in kleine hapklare stukken gesneden worden en worden gebakken, evenals de aardappelen. De appel voor de chutney moest geraspt worden en verder klaargemaakt. De komkommers en tomaten gesneden en aangemaakt. Ten slotte moest het fruit in een schaal worden gedaan, wat prosecco toegevoegd en natuurlijk moesten ook hier wat kruiden bij.



Renata had thuis al twee emmers gemberbier gemaakt, een emmer aangelengd met suikersiroop, dat maakte het onze favoriete smaak. De andere emmer was voor die mensen die liever geen suiker willen, maar deze smaak werd niet op prijs gesteld. Al met al was er een erg geanimeerde sfeer er werd zelfs aangegeven dat de muziek beter uit kon, want dan kon men elkaar goed verstaan.

Zoals u wel kunt begrijpen, waren beide Ria's en Linda tot op de draad versleten, want er waren geen kaboutertjes die die afwas deden en opruimden. Ons tweede, nieuwe vaste commissielid is Miriam en zij heeft de tafels voor ons schoongemaakt. Bij een volgende gelegenheid zal zij ons ook helpen en zij zal actief meedenken bij andere activiteiten.

Wij, Ria v.d. H. en Linda vinden het fijn dat we versterking hebben gekregen en zullen in het nieuwe seizoen weer volop activiteiten organiseren.

*Linda*

## **Burendag en pannenkoekendag**

Mij is gevraagd een verslag te doen van twee dingen die door de activiteitencommissie geregeld zijn. Als kandidaat-lid van de woongroep doe ik deze keer verslag.

Op de eerste plaats mijn complimenten aan de activiteitencommissie. Niet alleen om wat ze georganiseerd hebben, maar vooral zoals ze ons op de hoogte hebben gehouden van verandering in tijd en datum.

## **Allereerst de burendag**

Het is voor het eerst dat ik dit meemaakte.

Er was gevraagd om iets eetbaars mee te brengen. Ongelofelijk wat iedereen zijn best gedaan heeft. Van soep, naar kippenboutjes naar kaas, worst, olijven en sandwiches, Turks brood met zalm, börek, cake en dit alles rijkelijk overspoeld met alle mogelijke drankjes. De stemming zat er goed in.

Alles werd muzikaal omlijst door Ed, de dirigent van het Grindhorstkoor. Ed had zijn best gedaan om diverse songs van Elvis Presley te kunnen vertolken. Bij de klanken van b.v. "Talk like an Angel" ging iedereen los en was iedereen weer jong.

Het was een buitengewoon geslaagde middag.

## **Geluidloos gaan we over naar 16 september de PANNENKOEKENBOOT**



Oorspronkelijk stond 3 september op de planning. Maar het was een "hel of a job" (zoals de Engelsen zeggen) om op die vrijdag naar de boot te komen. Lang leve de Havendagen. Het was gewoon onmogelijk.

Gelukkig kon Linda deze middag verplaatsen naar 16 september, "goed gedaan!".

Met particuliere auto's zijn we 's middags vertrokken en we waren ruim op tijd bij de boot.

Het was een gezellige middag, met ook weer een goede sfeer en een enorme partij pannenkoeken. Lekker hè mensen al dat fruit erop!

Beste activiteitencommissie, wederom bedankt voor het verzorgen van dit uitstapje. **Ga zo door!**

Angela

## **Gezelligheid alom**

Nadat een aantal Grindhorsters op vrijdag 16 september 2022 een leuke uitstap hadden met de Pannenkoekenboot, was er nu weer een muzikale middag op vrijdag 23 september 2022, met ook nog eten erbij.

Onze recreatiezaal ging om 16.00 uur open en direct gingen ze van start, de onvolprezen Tjetsetters, waarin onze eigen Grindhorster, gitarist en vocalist, Bertus speelt. Ook de accordeonist Frans was weer van de partij.

Zoals de meeste bewoners van de Grindhorst wel weten, werd het weer een vrolijke, muzikale middag met de Tjetsetters.

De middag begon met het op geheel eigen wijze gezongen lied: "op het strand stil en verlaten", gevolgd door o.a. "Ketelbinkie", verschillende Rotterdamliedjes en het hilarische lied: "Wat ben je lelijk van dichtbij" en nog veel meer.

De songs werden met tussentijdse conferences van Bertus op humoristische wijze aan elkaar gepreut. Tevens werden de aanwezigen aangespoord om mee te zingen en te klappen.

De dames van de activiteitencommissie hadden de zaal weer gezellig aangekleed. Om ca. half 6 werden de waxinelichtjes aangestoken en kon het feestmaal beginnen.



Wij begonnen met overheerlijke pompoensoep, daarna een broodje kroket en als klap op de vuurpijl een heerlijk toetje van ijs, slagroom, een plak suikerbrood en een klein likeurtje.

Het geheel was weer om je vingers (of bord, wat ik dus deed) erbij af te likken. Dames van de activiteitencommissie het was weer grandioos, luid applaus voor jullie en ook voor de Tjetsetters.

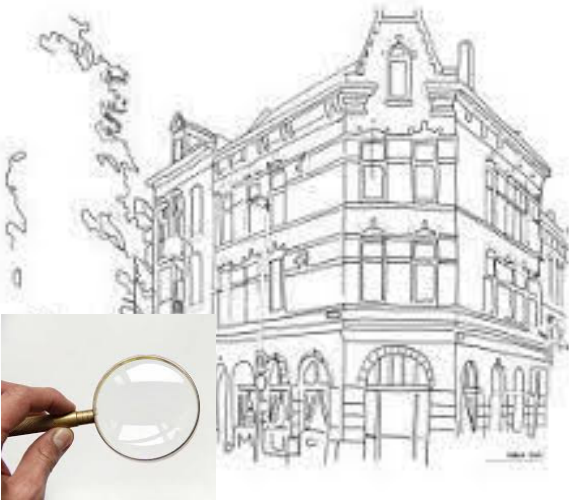
## **Het was een middag met een gouden randje!!!**

W//

## Havenvolkskeuken van Bertus.



Tien Grindhorsters gingen 10 september naar het "Verhalenhuis Belvédère" in de Rechthuislaan op



Katendrecht. Per auto, openbaar vervoer of met Trevvel. We konden daar eten en een film bekijken. Voor het eten werden we verrast door de historie van Belvédère, een locatie geleid door vrijwilligers, door protesten van de sloophamer gered. In het pand wordt nu een veelheid aan verschillende activiteiten georganiseerd. Het eten was een Captains diner, door Bertus "Zeeuwse nasi" genoemd.

Uiteraard kapucijners met spek, piccalilly, etc. etc, maar ook met grote gehaktballen die beslist niet onder hoefden te doen voor de ballen van de "Ballentent".

Toen kwam de film, waar ook Bertus een belangrijke rol in heeft gespeeld.

De film ging over de havenstaking van 1979. Door de opkomst van de containers werd het stukgoedwerk minder.

Werkgevers sloten geen sociale akkoorden af. Mensen dreigden op straat te komen



staan. In die tijd gezien een terechte staking. Maar wat betekent dit als je dit proces mede handen en voeten moet geven. Stress, slapeloze nachten,

onregelmatig eten, soms niet weten hoe verder. Na afloop van de film was er nog een vragenronde voor Bertus. Het was het gevecht van en voor de arbeiders dat hem gesterkt heeft. Bertus, bedankt!

Als uitsmijter was er een optreden van Bertus met het koor "Shakers". Een koor dat ontstaan is door mensen met de ziekte Parkinson die Bertus ontmoette op zijn boksschool. Mensen die leiden aan Parkinson kunnen zich wat beter verweren als zij longoefeningen doen. Zij hoorden dat Bertus gitaar speelde en hebben gezamenlijk besloten om de "Shakers" op te richten. Hiervan hebben ze allemaal veel voldoening.

*Frans H.*

## Huisbezoeking

Onlangs heeft het bestuur besloten om mensen die geïnteresseerd zijn in onze woongroep cq, een appartement, te ontvangen vóór zij kandidaat-lid worden. Zij kunnen dan ons gebouw en een appartement bekijken. Dit kan alleen wanneer er voldoende leden van de woongroep zijn die dit op zich nemen en hun appartement hiervoor openstellen. Op het rond-de-tafelgesprek van 6 september is dit aan de orde geweest. Afgesproken is dat leden die zich daarvoor willen inzetten, zich kunnen melden bij Berna. Ik hoop op voldoende aanmeldingen!

Namens de commissie Werving en Selectie,

*Riek*

## Algemene Ledenvergadering

Tijdens de op  
22 september 2022  
gehouden

ledenvergadering heeft  
onze secretaris Irma  
onder andere gesproken  
over Buurtzorg. Wat is  
Buurtzorg en wat houdt dit in?

Ook is hiervan een uitgebreid verslag bij het  
jaarverslag gevoegd. Wij vinden het erg interessant  
en willen graag uw aandacht hierop vestigen. Mocht  
u hulp willen ontvangen dan kunt u hier ook aan  
denken.



**BUURTZORGT**

Onderstaand is een beknopt verslag weergegeven.  
Het volledige verslag kunt u, zoals gezegd, vinden bij  
uw jaarverslag.

Buurtzorg Nederland biedt thuiszorg die speciaal  
gefocust is op langer thuiswonen met zoveel mogelijk  
comfort. Het is een thuiszorgorganisatie die met  
kleine teams, bestaande uit (wijk)verpleegkundigen  
en wijkziekenverzorgenden zelfstandig thuiszorg  
leveren. Het gaat hierbij om verpleging en  
persoonlijke verzorging. De visie van Buurtzorg is:  
'De beste zorg thuis', hun moto is: 'menselijkheid  
boven bureaucratie'.

Er wordt bij Buurtzorg gewerkt met kleine  
zelfsturende teams die alleen worden ondersteund  
door een regiocoach. Omdat de teams zelfstandig  
zijn, zijn er korte communicatielijnen. Dit zorgt voor  
een korte doorlooptijd en effectievere zorg. Er zijn  
geen wachttijden. Zodra je het aanvraagt, kan de  
zorg snel geleverd worden. Daarnaast betekent een  
klein team dat je altijd bekende gezichten over de  
vloer krijgt. En dat is wel zo prettig.

De teams van Buurtzorg passen zich aan naar je  
wensen en behoeften. Je hebt rechtstreeks contact  
met het team bij jou in de buurt en je krijgt een  
persoonlijke begeleider toegewezen, die samen met  
je zoekt naar de beste oplossingen zodat je zo lang  
mogelijk thuis kunt blijven wonen. Daarbij bereiden zij  
je voor op de mogelijke consequenties die je ziekte  
en/of het ouder worden in de toekomst met zich mee  
kunnen brengen en helpen zij je hiermee om te gaan.  
Dit doen zij niet alleen voor jou, maar ook voor de  
mensen om je heen. Buurtzorg biedt namelijk  
ondersteuning aan familie en mantelzorgers.  
Daarnaast zorgen zij voor een optimale  
samenwerking met alle disciplines rondom de cliënt.

Denk hierbij aan de huisarts en bijvoorbeeld de  
fysiotherapeut. Buurtzorg kunt u inschakelen als u:  
Langer zelfstandig thuis wilt blijven wonen  
Ernstig ziek bent  
Chronisch ziek bent  
Gehandicapt bent  
Herstellende na een ziekenhuisopname bent  
Palliatieve zorg nodig hebt

---

Palliatieve zorg is zorg die gericht is op  
palliatie, dat wil zeggen verzachting of  
verlichting. Het wordt meestal gebruikt als  
impliciet contrast met curatieve zorg, medisch  
en verzorgend handelen met als doel genezing  
te bereiken

---

*Irma*



Als je bij onze nieuwe buurvrouw binnenkomt, worden je ogen direct getrokken naar de grote verzameling kleurrijke kunstwerken die je aan de wanden ziet hangen. Je ziet beelden, deels figuratief, deels abstract, aquarellen, (geborduurde) schilderijen, en kantkloswerken.

De maakster Miriam is heel blij dat ze nu hier woont, nadat haar twee dochters haar hadden geholpen met verhuizen en opknappen van het huis.

Ze vertelt: "Ik heb twee keer een week in het ziekenhuis gelegen met covid en ik was een hele tijd erg moe. Bovendien heb ik dunnevezelneuropathie, een zenuwziekte die me belemmert en ervoor zorgt dat ik heel vaak moe ben. Ook heb ik veel pijn en kan ik heel slecht tegen zowel de kou als de warmte.

Ik ben een echte Rotterdamse, geboren in de Asterstraat in Bloemhof op 16 mei 1952, maar twee jaar daarna verhuist naar Schiebroek. Toen ik 13 was gingen we naar Den Haag en daar heb ik ook mijn man leren kennen.

We kregen twee kinderen, meisjes ".

Pas getrouwd, hadden Miriam en haar man een geweldig geluk: ze wonnen de Staatsloterij en hielden daar, na alle aftrek niet minder dan fl.32.500,00 aan over. Ze gingen naar Australië, om te kijken of ze daar wilden gaan wonen, maar Miriam miste haar familie. Ze gingen weer terug en kochten een mooie, nieuwe eengezinswoning in Vlaardingen.

Miriam was als kind al heel creatief en wilde heel graag een creatieve opleiding, maar haar moeder vond de MULO mooi genoeg voor een meisje en zo gebeurde dat.

Al heel jong trouwde ze en kreeg twee kinderen, maar alleen huisvrouw en moeder zijn bevredigde haar niet.



Daarom werd ze vrijwilligster van de welfare van het Rode Kruis. Daarna ging ze studeren voor activiteitenbegeleidster. Vervolgens volgde ze de moeder - HAVO en het HBO en de SPH, gericht op activiteiten.

Miriam zegt: "Als kind wilde ik het al en ik was heel gelukkig: ik heb van mijn hobby mijn werk gemaakt. Mijn man was trouwens geweldig, hij leerde me koken en hij steunde me enorm. Ik leerde hem alles in het huishouden te doen en hij was daar blij mee en ik, och ja, ik heb hem daarin alle vrijheid gegeven.

Gewapend met mijn diploma's ging ik werken in Zwijndrecht op de resocialisatieafdeling van het APZ (algemeen psychiatrisch ziekenhuis). Ik leerde de mensen weer hoe ze moesten leven en bij de ouderen was ik activiteitenbegeleidster. Op een gegeven moment raakte ik overbodig en te duur, voor mij hadden ze twee jongeren.

Inmiddels ging mijn man (die tien jaar ouder was) met pensioen. We wilden uit de drukte weg en kwamen terecht in Oldenzaal. Ik heb daar 16 jaar met veel plezier gewoond; er was daar ruimte en gemoedelijkheid en ik genoot samen met mijn man van de natuur en het sociale Bourgondische leven. We maakten samen prachtige reizen (onder andere naar de Noordkaap). Lange fietstochten (zo zijn we op de fiets naar Liechtenstein gegaan) en wandelden veel.



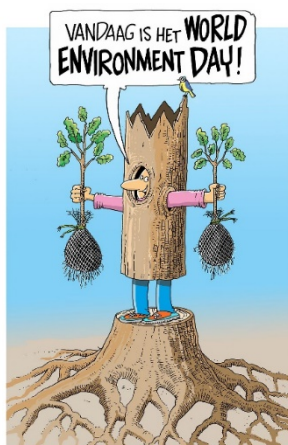
Toen we naar de Noordkaap gingen hebben we 11.000 km. gereden. Mijn man was heel sportief en was zeker 2 à 3 keer per week in de sportschool bezig, maar

vorig jaar sloeg het noodlot toe. Hij kreeg Creutzfeldt-Jacob, de gekkekoeienziekte. Volgens de dokter krijgt een op de miljoen het in deze vorm. Het duurde maar een paar maanden en toen was hij volledig weggeteerd, kon niet meer denken, praten of op welke manier dan ook communiceren.

Na zijn overlijden wist ik eerst niet wat te doen want ik had daarvoor steeds (als vrijwilligster) gewerkt. Ik begon te denken aan terug te gaan naar Rotterdam waar mijn twee dochters wonen, want ik had verder geen familie in Oldenzaal. Mijn dochters



hebben me hier enorm bij geholpen. Ze hebben in eerste instantie de bezichtiging van dit huis gedaan, waarbij ik via de telefoon kon meekijken. Ik heb het huis dus gekocht voor ik het echt gezien had. Inmiddels begin ik het hier naar mijn zin te krijgen. De makelaar had er niet bij gezegd dat er een woongroep aan verbonden was. Ik wist dus van niks en toen ik daar achterkwam, woonde ik hier al. En ik ben blij dat ik hier woon, want alles is dichtbij en het is veel groener dan ik verwachtte. Ik woon nu veel dichterbij mijn dochters, maar het nadeel is dat ik mijn vrienden moest achterlaten. Van hen had ik heel veel steun: ze hadden voor me gekookt nadat ik uit het ziekenhuis kwam en brachten me overal naar toe. Als je vraagt waar ik het meest blij mee ben in mijn leven is dat ik een eigen leven had en daarbij mijn droom heb waargemaakt, ik was meer dan alleen maar moeder. Ik ben ook altijd met het milieu bezig



geweest, niet te lang douchen bij voorbeeld en waarom zijn hier geen zonnepanelen? Waarom blijven ook overdag de lampen nog schijnen en hebben we geen tijdschakelaars? Ja, zo zijn er nog meer vragen. Ik vind ook dat de grote zaal veel te weinig gebruikt wordt, want er zouden veel meer

activiteiten gepland moeten worden, maar vind daarvoor nou weer eens de vrijwilligers.”

Corrie v. H.

## Stichting Huurdersbelangen MaasWonen

De stichting is een opvolger van de OHC, het Overleg Huurders Commissies. Immers in de complexen van MaasWonen zijn z.g. Bewoners Commissies (BC). Een paar keer per jaar is er een voltallige vergadering met het Dagelijks Bestuur (DB) en het management van MaasWonen.

Het DB vergadert minstens een maal per maand, waarbij geregeld directie en management of vertegenwoordigers van de Raad van Commissarissen (RvC) bij de vergadering aanwezig zijn.

De meest belangrijke onderwerpen zijn natuurlijk: de financiën, de huurverhoging, de servicekosten, de begroting, de stand van het onderhoud en de nieuwbouwplannen.

### Waarom een stichting?

De huurwet en de overlegwet zijn gewijzigd. Sinds enkele jaren kunnen huurders mee overleggen met de Gemeente en woningcorporatie(s). De z.g. prestatieafspraken.

Het dagelijks bestuur bestaat uit vijf heren, waarbij Ton (vicevoorzitter) en Frans (secretaris) bij jullie bekend zijn. Verder Hans K. (voorzitter), Willem S. (penningmeester) en Henk H. (lid).

Een van de doelen van onze stichting is het bezoeken van de complexen, praten met de bewonerscommissie en bewoners, waarbij we een rondleiding krijgen door het complex.

Door corona heeft dit pas dit jaar voor het eerst plaats kunnen vinden. De helft van de complexen hebben we inmiddels bezocht.

13 oktober stond in het teken van het gemeenschappelijk wonen, de woongroepen.



`s-Ochtens naar woongroep Kreilerburcht (Zuid, vlakbij winkelcentrum Keizerswaard)

`s-Middags naar de woongroep in de Grindhorst. Sommige DB-leden waren verrast over de sociale samenhang van de woongroepen,

de vele vrijwilligers die zo'n woongroep steunen, maar vooral het selecteren van toekomstige bewoners sprak hen aan.

We werden in de Grindhorst door Linda ontvangen. Het complex werd bekeken en ook haar woning en een duo woning werden bezocht, waar Len nog kort iets over de historie vertelde.

Van MaasWonen waren aanwezig: de huismeester Chris en de woonconsulent Joyce.

Veel punten werden besproken o.a.:

- het bijwonen van de VvE-vergadering,
- de huurprijs, waarbij MaasWonen uitgaat van 90% van de maximale huur volgens het woningwaarderingstelsel,
- ook het punt overlast kwam aan de orde, t.a.v. andere complexen geen hot issue,
- de verzakking van het parkeerterrein en het straatje bij de brug naar de Ankie Verbeek-Ohrlaan,
- door de verzakking het scheef staan van het hek,
- de overwoekerende brandnetels aan de kant van de Hermespadslot,
- het terras dat in het najaar gaat spelen,
- het plaatsen van scootmobielen.

Gesteld werd dat Chris veel contacten onderhoudt met de VvE.

Willem vroeg Linda een lijstje te maken met de topvrijwilligers in de Grindhorst. Zij krijgen een VVV-cadeaubon.



In het kader van Leefbaarheid is het voor MaasWonen belangrijk dat er vrijwilligers in de complexen zijn en dat ze gewaardeerd worden.

De SHMW krijgt hier budget voor.

Linda bedankt voor de koffie c.q. thee.

*Frans H.*